

OVZ v mezinárodních dokumentech a rozhodovací praxi

ÚMLUVY MEZINÁRODNÍ ORGANIZACE PRÁCE

Úmluva 87: Svoboda sdružování a ochrana práva, 1948

Úmluva 98: Právo na sdružování a kolektivní vyjednávání, 1949

Úmluva 29: Nucená práce, 1930

Úmluva 105: Úmluva o odstranění nucené práce, 1957

Úmluva 100: Úmluva o rovném odměňování, 1951

Úmluva 111: Diskriminace (zaměstnání a povolání) z roku 1958

Úmluva č. 138: Minimální věk, 1973

Úmluva č. 182: Zákaz a okamžité opatření k odstranění nejhorších forem dětské práce, 1999

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES

Směrnice jak ve své preambuli, tak v konkrétních ustanoveních vyšla vstříc možnosti zadávat odpovědné veřejné zakázky, a potvrdila tak předchozí judikaturu Soudního dvora EU. Směrnice již ve své preambuli (čl. 97) výslovně zmiňuje možnost zadávat veřejné zakázky na dodávky zboží pocházející ze spravedlivého obchodu (trade). Zadávání odpovědných veřejných zakázek pak umožňuje řada ustanovení s normativním významem, zejména čl.

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0024>

	<i>18, čl. 43, čl. 67, čl. 70 Směrnice.</i>	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/23/EU ze dne 26. 2. 2014 o udělování koncesí	<i>Směrnice jak ve své preambuli, tak v konkrétních ustanoveních vyšla vstříc možnosti zohlednění principů společenské odpovědnosti v koncesích.</i>	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0023
Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/25/EU ze dne 26. 2. 2014, o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES	<i>Směrnice zohledňuje možnosti zadávat odpovědné veřejné zakázky i v rámci úpravy zvláštností či odlišností veřejných zakázek zadávaných subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb.</i>	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0025

USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. 7. 2006 o Spravedlivém obchodu a rozvoji (2005/2245(INI))	<i>Evropský parlament se přihlásil k podpoře fair trade. Konstatoval, že se princip fair trade ukázal jako účinný způsob podpory udržitelného rozvoje, protože přispívá ke zvýšení ekologických a sociálních standardů a má ambici uvádět na trh, prodávat a propagovat obchod s výrobky, které jsou v souladu s určitými společenskými, ekologickými a rozvojovými kritérii. Podporou principu fair trade přitom Evropský parlament sleduje dosažení dvou souvisejících cílů: jednak podpořit drobné výrobce a zaměstnance v rozvojových zemích (mohou své zboží prodávat přímo na evropský trh, a přitom si zachovat svůj tradiční způsob života a výroby), a jednak podpořit systém</i>	http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A6-2006-0207+0+DOC+XML+V0//CS
---	--	---

<p>Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. 5. 2010 o novém vývoji v oblasti veřejných zakázek (2009/2175(INI))</p>	<p><i>mezinárodního obchodu, aby fungoval lépe a spravedlivěji.</i></p> <p><i>Evropský parlament potvrdil podporu fairtradovým veřejným zakázkám. Evropský parlament poukázal na to, že právní úprava zadávání veřejných zakázek je příliš komplikovaná, a že veřejní zadavatelé proto preferují právní jistotu zvolením nejnížší ceny coby základního hodnoticího kritéria namísto výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky.</i></p>	<p>http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0173+0+DOC+XML+V0//CS</p>
---	--	--

ROZHODOVACÍ PRAXE SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE

Z rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie („SDEU“, dříve nazývaný Evropský soudní dvůr) jsou uvedena zásadní rozhodnutí SDEU, která se váží k oblasti odpovědného veřejného zadávání („OVZ“). Tato rozhodnutí jsou strukturována dle rozličných požadavků OVZ a shrnují problematické body týkající se OVZ s odkazem, kde je možné se s těmito rozhodnutími SDEU podrobněji seznámit. Detailněji jsou pak popsána rozhodnutí SDEU týkající se zejména sociální oblasti OVZ, jako je minimální mzda a zaměstnanost.

POŽADAVEK NA ZAMĚSTNÁVÁNÍ NEZAMĚSTNANÝCH

<p>1988 - Beentjes</p> <p>(Rozsudek C-31/87 Beentjes v Nizozemí (1988) ECR 463)</p> <p>http://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/ALL/?uri=CELEX:61987CJ0031</p>	<p><u>Posuzovaný požadavek:</u></p> <p>Soulad podmínky zaměstnat osoby dlouhodobě nezaměstnané s právními předpisy.</p>	<p><u>Shrnutí bodů 30 a 36 rozsudku:</u></p> <p><u>Podmínka zaměstnat dlouhodobě nezaměstnané osoby by mohla mimo jiné porušit zákaz diskriminace na základě národnosti stanovený v čl. 7 odst. 2 Smlouvy, pokud by bylo zjevné, že taková podmínka může být splněna pouze uchazeči z daného členského státu anebo že by pro uchazeče z jiných členských států bylo obtížné ji splnit. Určení toho, zda může jít o přímou nebo nepřímou diskriminaci je po zvážení všech okolností případu na národních soudech. Podmínka typu zaměstnání dlouhodobě nezaměstnaných osob je dodatečná zvláštní podmínka a musí proto být uvedena v oznámení o zakázce, aby se o ní dodavatelé dozvěděli.</u></p>
---	---	--

		<p>Výrok SDEU: <i>„(iii) podmínka týkající se zaměstnávání dlouhodobě nezaměstnaných osob je kompatibilní se směrnicí v případě, že nemá přímý nebo nepřímý diskriminační dopad na uchazeče z jiných členských států Společenství. Zvláštní dodatečná podmínka tohoto druhu musí být uvedena v oznámení o zakázce.“</i></p>
<p>2000 – Nord-Pas-de-Calais (Rozsudek C-225/98 Komise v Francie (2000) – ECR I-7445) http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61998CJ0225</p>	<p><u>Posuzovaný požadavek:</u> Dodatečná podmínka veřejné zakázky na stavební práce spojená s programy proti nezaměstnanosti.</p>	<p><u>Shrnutí bodů 46 – 54 rozsudku:</u> SDEU odkázal na své rozhodnutí ve věci Beentjes. SDEU, po potvrzení nesprávnosti postupu ve vztahu k informování o kritériích pro zadání, v daném případě konstatuje, že podmínku spojenou s programy proti nezaměstnanosti nelze vyloučit, pokud je v souladu se všemi základními zásadami práva ES, zvláště se zásadou nediskriminace vyplývající z práva usazování a svobody poskytovat služby. Kritérium pro zadání spojené s programy proti nezaměstnanosti musí být výslovně zmíněno v oznámení o zakázce, aby se o něm dodavatelé dozvěděli.</p> <p>Pozn.: výrok SDEU se nezaměstnanosti netýkal, když žalobu Komise SDEU v této části zamítl proto, že v ní Komise brojila pouze proti tomu, aby podmínka spojená s programy nezaměstnanosti mohla být „kritériem pro zadání“, Komise měla za to, že taková podmínka může být pouze „podmínkou plnění“. To SDEU s odkazem na bod 14 rozsudku Beentjes odmítl.</p>
POŽADAVEK NA UDRŽITELNOST		
<p>1999 - Concordia Bus</p>	<p><u>Posuzovaný požadavek:</u> Město Helsinky zadávalo veřejnou</p>	<p><u>Shrnutí bodů 53 – 67 a 81 – 86 rozsudku:</u> Hodnotící kritéria nemusí mít ekonomickou povahu, ale mohou se</p>

<p>(Rozsudek C-513/99 Concordia Bus Finland Oy Ab. (dříve Stagecoach Finland Oy Ab. v Helsingin Kaupunki and HKL-Bussiliikenne (2002) ECR I – 07213)</p> <p>http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:61999CJ0513&from=EN</p>	<p>zakázku na autobusovou dopravu s hodnocením dle ekonomické výhodnosti nabídky se třemi kategoriemi hodnocení:</p> <ol style="list-style-type: none">1. celková cena požadovaná pro provoz;2. kvalita parku autobusů3. Řízení dodavatele v oblasti kvality a životního prostředí. <p>A) Přípustnost zařazení neekonomických hledisek mezi kritéria pro hodnocení nabídek v zakázce na provoz autobusové veřejné dopravy v Helsinkách:</p> <p>Jedním z dílčích hodnotících kritérií byla ekologičnost provozu autobusu (dodavatelé získali dodatečné body, pokud produkce oxidu uhličitého a hlukové emise způsobené provozem autobusů byly pod stanoveným limitem).</p> <p>B) Společnost Concordia Bus namítala, že emisní hodnoty požadované v předmětném dílčím hodnotícím kritériu dokáže splnit jediný subjekt.</p>	<p>vztahovat k jiným aspektům zakázky a jejího předmětu, tedy i ke kritériu ochrany životního prostředí. Tato kritéria lze použít pouze za určitých předpokladů.</p> <p>A) Lze za následujících podmínek</p> <ul style="list-style-type: none">• kritérium bezprostředně souvisí s předmětem zakázky,• kritérium nedává zadavateli neomezenou možnost volby vítězné nabídky,• kritérium je jasně vyjádřeno v oznámení veřejné zakázky a zadávací dokumentaci,• kritérium není diskriminační ani není v jiném rozporu s právem Evropského společenství. <p>B) Skutečnost, že jednomu z dílčích hodnotících kritérií dokáže vyhovět jen malý počet firem, není sama o sobě diskriminační.</p> <p><i>Právní věta rozsudku: „Článek 36 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby musí být vykládán v tom smyslu, že pokud zadavatel rozhoduje v rámci veřejné zakázky týkající se poskytování služeb městské autobusové dopravy o zadání této zakázky uchazeči, který předložil ekonomicky nejvýhodnější nabídku, může vzít v úvahu taková ekologická kritéria, jako jsou úroveň emisí oxidu dusíku nebo úroveň hlučnosti autobusů, v rozsahu, v němž tato kritéria souvisí s předmětem zakázky, neposkytují uvedenému zadavateli neomezenou svobodu výběru, jsou výslovně uvedena v zadávací dokumentaci nebo ve vyhlášení zakázky a jsou v souladu se všemi základními zásadami práva Společenství, zejména se zásadou nediskriminace.“</i></p>
---	---	--

<p>2001 – ENV Wienstorm</p> <p>(Rozsudek C-448/01 ENV AG a Wienstrom GmbH v Rakouská republika (2003) ECR I – 14527)</p> <p>http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=48779&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=2217497</p>	<p><u>Posuzovaný požadavek:</u> Přípustnost zařazení neekonomických hledisek mezi kritéria pro hodnocení nabídek v zakázce na nákup elektrické energie. Dílčím hodnotícím kritériem - pořízení elektrické energie z obnovitelných zdrojů.</p>	<p><u>Shrnutí bodů 66 – 72 rozsudku:</u> SDEU potvrdil svůj závěr z případu Concordia Bus, že je možno stanovit „ekologická“ hodnotící kritéria, a doplnil, že to lze i v případě, pokud dané kritérium jako takové nemá pro zadavatele přímý ekonomický přínos. SDEU připustil, aby zadavatel takovým specifickým hodnotícím kritériím přidělil váhu 45 % při hodnocení. Předmětné rozhodnutí doplnilo další dvě základní zásady pro hodnocení zakázek na základě specifických hodnotících kritérií:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zadavatel musí v zadávacích podmínkách stanovit požadavky na doložení dokumentů či informací, na základě nichž bude možné ověřit splnění hodnocených parametrů • hodnotící kritéria musí mít přímý vztah k předmětu veřejné zakázky, nikoliv ke schopnostem či kapacitě uchazeče (v daném případě neuspěl požadavek zadavatele, aby uchazeči sdělili, jaké množství elektrické energie z obnovitelných zdrojů mohou poskytnout nespecifikovaným spotřebitelům nad rámec energie poskytnuté v rámci veřejné zakázky zadavateli) <p>V šetřeném případě nebyla soudem stanovená kritéria splněna.</p>
<p>POŽADAVEK NAPRACOVNÍ PODMÍNKY (JMENOVITĚ MINIMÁLNÍ MZDU) OSOB PODÍLEJÍCÍCH SE NA PLNĚNÍ ZAKÁZKY</p>		
<p>2006 – Rűffert</p> <p>(Rozsudek C – 346/06 Dirk Rűffert, jako likvidátor společnosti Objekt und Bauregie GmbH &Co. KG v Spolková země Dolní Sasko (2008) ECR I – 01989)</p>	<p><u>Posuzovaný požadavek:</u> Německá právní úprava stanovila, že veřejné zakázky na stavební práce mohou být od určité hodnoty zadány pouze subjektům, které se zaváží svým zaměstnancům vyplácet minimální mzdu ve výši předepsané kolektivní smlouvou v</p>	<p><u>Shrnutí rozsudku:</u> SDEU vyhodnotil, že zákonný požadavek dodržování kolektivní smlouvy je neslučitelný s volným pohybem služeb dle článku 49 Smlouvy o založení ES.</p> <p>SDEU mj. konstatoval, že kolektivní smlouvou stanovená minimální mzda je platná pouze pro určitou oblast, tj. nemá univerzální platnost. Taková podmínka představuje překážku volného pohybu služeb a</p>

<p>http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62006CJ0346&from=EN</p>	<p>odvětví stavebnictví. Požadavek se vztahoval na všechny dodavatele - domácí i z jiného členského státu. To dodavatele z jiných členských států připravovalo o jejich komparativní výhodu nižších mezd.</p>	<p>pracovníků, když neodůvodněně ztěžuje účast zahraničních podniků na veřejné zakázce. Takový požadavek způsobuje, že stavební podniky jiných členských států ztrácejí svou výhodu v hospodářské soutěži založenou na nízkých mzdových nákladech a tedy povinnost dodržovat kolektivní smlouvu představuje překážku vstupu na trh pro fyzické a právnické osoby z jiných členských států než SRN. Závazek dodržovat kolektivní smlouvu neumožňuje dosáhnout skutečné rovnosti mezi nimi a německými pracovníky, ale brání tomu, aby pracovníci pocházející z jiného členského státu než SRN byli zaměstnáni na území tohoto státu, jelikož jejich zaměstnavatel nemůže uplatnit svou výhodu v hospodářské soutěži založenou na nákladech.</p>
<p>2013 – Bundesdruckerei (Rozsudek C – 549/2013 Bundesdruckerei GmbH v Stadt Dortmund (2013) ECR – 2235) http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:62013CJ0549&from=EN</p>	<p><u>Posuzovaný požadavek:</u> Německá společnost Bundesdruckerei v rámci své nabídky informovala zadavatele, že pokud jí bude zakázka zadána, budou plnění, která jsou předmětem zakázky, poskytována výlučně v Polsku, a to polským poddodavatelem. Polský poddodavatel by byl tedy vázán polskými předpisy o minimální mzdě, a nikoliv německými. Nesplňoval by ale požadavek zadavatele na dodržení německé minimální mzdy.</p>	<p><u>Shrnutí rozsudku:</u> Rozhodnutí SDEU navazuje na případ Ruffert a dále rozvíjí argumentaci tak, že minimální mzdu stanovenou předpisy státu, jimiž se řídí zadávání veřejných zakázek, nelze rozšířit na pracovníky poddodavatele, jenž je usazen v jiném členském státě, pokud tiito pracovníci plní dotčenou zakázku výlučně v tomto státě. SDEU mj. konstatoval, že právní úprava tím, že stanoví pevnou minimální mzdu, která odpovídá mzdě požadované pro účely zajištění přiměřeného odměňování pracovníků členského státu, z něhož pochází zadavatel, s ohledem na životní náklady v tomto členském státě, avšak která neodpovídá životním nákladům v členském státě, v němž budou služby realizovány, zbavuje poddodavatele se sídlem v jeho členském státě možnosti využít výhody plynoucí z rozdílů existujících mezi danou výší mezd. Takový požadavek jde nad rámec toho, co je nezbytné k zajištění dosažení cíle ochrany pracovníků. Požadavek výplaty minimální mzdy bez ohledu na životní náklady</p>

		<p>v tomto členském státě proto není slučitelný s volným pohybem služeb.</p> <p>Opatření na ochranu mezd nemůže být odůvodněno ani s ohledem na cíl stability sociálního zabezpečení. Pokud by pracovníci z jiného členského státu (Polska) neobdrželi přiměřenou odměnu a byli by v důsledku toho nuceni využít systému sociálního zabezpečení, aby si tak zachovali minimální kupní sílu, měli by nárok na polské sociální dávky a takový důsledek by tudíž zjevně nepředstavoval zátěž pro německý systém sociálního zabezpečení.</p>
POŽADAVEK NA FAIR TRADE		
<p>2008 - Provincie North Holland</p> <p>označení (Rozsudek C-368/10 Evropská komise v Nizozemské království)</p> <p>http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=122644&doclang=EN</p>	<p><u>Posuzovaná podmínka:</u> Provincie North Holland požadovala zajištění dodávky nápojových automatů s certifikační značkou Max Havellar (holandská značka označující fairtradové výrobky) a EKO.</p>	<p><u>Shrnutí rozsudku:</u> Podle soudního rozhodnutí mohou veřejní zadavatelé v zadávacích podmínkách zohledňovat "zda je produkt fairtradového původu".</p> <p>Veřejní zadavatelé mohou též odkazovat na environmentální vlastnosti fair trade (např. žádné pesticidy, žádné geneticky modifikované organismy).</p> <p>Podle SDEU zadavatel v šetřeném případě nepostupoval správně v tom, že odkazoval na konkrétní certifikační značku bez detailní specifikace požadavků (základních fairtradových principů), které značka naplňuje. Mezi ně patří například zákaz nucené a dětské práce, ochrana lidských a pracovních práv, výkupní ceny pokrývající produkční náklady či šetrnost k životnímu prostředí. Tyto požadavky je třeba při zadávacím řízení uvádět. Jednotlivé certifikační značky (Fairtrade, Max Havelaar) považuje Evropský soudní dvůr za platný prostředek k ověření naplnění požadavků, přičemž zadavatel musí umožnit i jiné důkazní prostředky.</p>

		<p>Výrok SDEU, bod 1): Nizozemské království tím, že v rámci zadávání veřejné zakázky na dodání a provoz automatů na kávu, provincie Severní Holandsko:</p> <ul style="list-style-type: none">— stanovila technickou specifikaci neslučitelnou s čl. 23 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1422/2007 ze dne 4. prosince 2007, když vyžadovala, aby některé dodávané výrobky byly opatřeny danou ekoznačkou, místo aby použila podrobné specifikace;— stanovila kritéria pro zadání zakázky neslučitelná s čl. 53 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, když stanovila, že opatření některých dodávaných výrobků danou značkou vede k přiznání určitého počtu bodů v rámci volby hospodářsky nejvýhodnější nabídky, aniž provedla výčet kritérií, na nichž jsou tyto značky založeny, a povolila, aby skutečnost, že výrobek tato kritéria splňuje, byla prokázána jakýmkoliv vhodným způsobem;— stanovila minimální úroveň technické způsobilosti nepovolenou čl. 44 odst. 2 a článkem 48 téže směrnice, když v rámci požadavků na vhodnost a minimální úroveň způsobilosti v zadávací dokumentaci k uvedené zakázce stanovila podmínku, podle které musejí uchazeči dodržovat „kritéria trvalé udržitelnosti nákupů a společensky odpovědného jednání podniků“ a uvést, jakým způsobem tato kritéria dodržují a „přispívají ke zlepšení udržitelnosti trhu s kávou a k odpovědné produkci kávy z hlediska životního prostředí a společenského a hospodářského hlediska“, a— stanovila požadavek, který nerespektuje povinnost transparentnosti zavedenou článkem 2 téže směrnice, když uložila podmínku, podle které musejí uchazeči dodržovat „kritéria trvalé udržitelnosti nákupů a společensky odpovědného jednání podniků“ a uvést, jakým způsobem tato kritéria dodržují a
--	--	--

		„přispívají ke zlepšení udržitelnosti trhu s kávou a k odpovědné produkci kávy z hlediska životního prostředí a společenského a hospodářského hlediska“, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených ustanovení.
--	--	---

VYBRANÁ SOUDNÍ ROZHODNUTÍ EVROPSKÝCH SOUDŮ

Gronigen 2007 x Douwe Egberts (Douwe Egberts vs. Province of Groningen. 97093 / KG ZA 07-320 - Groningen District Court, listopad 23, 2007)	<p>Dodavatel Douwe Egberts neúspěšně žaloval provincii Groningen za to, že diskriminuje výrobce kávy tím, že po nich požaduje naplňování kritérií fair trade. Dodavatel Douwe Egberts nabízel kávu certifikovanou jako UTZ, která byla zadavatelem shledána jako nedostatečná. Soudce uvedl, že UTZ certifikovaná káva je srovnatelná s bio certifikovanou kávou, pokud jde o environmentální aspekty, ale nepovažuje se za stejně přísnou v oblasti sociálních kritérií. Bylo uvedeno, že držitelem fair trade se může stát kdokoli, pokud splní požadavky kladené na tyto držitele (principy fair trade), stejně tak společnost Douwe Egberts a nejedná se tedy o diskriminační požadavek.</p> <p>Groningen soudní spor vyhrál, jelikož bylo potvrzeno, že požadavek na vyhovění kritériím fair trade neporušuje pravidla volné soutěže, protože Douwe Egberts může licenci obdržet stejně tak, jako ostatní dodavatelé, pokud bude chtít.</p>
Alkmaar 2010 x Douwe Egberts (Civil-law section NB/HE.KG number 117231 / KG ZA 10-44)	<p>V soudním rozhodnutí bylo stanoveno, že zásada rovného zacházení není v rozporu s použitím takového kritéria, které sice omezuje okruh oprávněných osob, avšak je objektivně odůvodnitelné, jako jsou např. veřejné zakázky na základě fair trade standardů. Závěrem bylo potvrzeno, že taková kritéria jsou přijatelná.</p>

VYBRANÁ ROZHODOVACÍ PRAXE A STANOVISKA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Vybraná rozhodnutí a zásadní stanoviska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („ÚOHS“) shrnující problematické body, s nimiž se zadavatelé setkali v rámci OVZ.

<p>2012 – Sběrné nádoby</p> <p>Rozhodnutí ÚOHS S152/2012/VZ-19922/2012/550/G ST ze dne 23. října 2012</p>	<p>§ 44 odst. 10 ZVZ</p>	<p>Zadavatel požadoval zvláštní podmínku plnění veřejné zakázky, a to v oblasti životního prostředí.</p> <p>Předmět plnění VZ - tříděný sběr, svoz, využívání a odstraňování některých nebezpečných složek komunálního odpadu na území hl.m. Prahy.</p>	<p>Shrnutí důležitých bodů rozhodnutí (pozn.: zdůraznění v textu přidáno):</p> <p>Z bodu 74:</p> <p><i>„K tvrzení navrhovatele, že požadavek zadavatele, aby sběrné nádoby byly vybaveny záchytnou vanou, nebo dvojitým dnem souvisí s kvalifikací uchazečů a nelze jej stanovit jinak než v souladu s § 56 zákona, přičemž se nejedná o požadavek týkající se zvláštních podmínek na plnění veřejné zakázky v oblasti životního prostředí podle 44 odst. 10 zákona. Úřad konstatuje, že otázka zařazení požadavku zadavatele na vybavení sběrných nádob záchytnou vanou nebo dvojitým dnem mezi požadavek týkající se zvláštních podmínek na plnění veřejné zakázky podle 44 odst. 10 zákona, nebo mezi kvalifikační požadavek podle 56 odst. 2 zákona není v daném případě podstatná. Zadavatel totiž jednoznačně zařadil požadavek na vybavení sběrných nádob záchytnou vanou nebo dvojitým dnem i mezi technické kvalifikační předpoklady, a to podle 56 odst. 2 písm. h) zákona, když z bodu C.7) kapitoly č. 11 zadávací dokumentace jednoznačně vyplývá, že prokazování technické způsobilosti uchazeče se týká sběrných nádob (kontejnerů), které slouží k zajištění předmětu zakázky, a které jsou určeny k realizaci zakázky.“</i></p> <p>Z bodu 75:</p> <p><i>„Úřad uvádí, že ust. 5 odst. 1 vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady stanoví, že jako</i></p>
---	--------------------------	---	--

			<p><i>shromažďovací prostředky nebezpečných odpadů mohou sloužit zejména speciální nádoby, kontejnery, obaly, jímky a nádrže, které splňují technické požadavky kladené na shromažďovací prostředky nebezpečných odpadů touto vyhláškou a které splňují požadavky stanovené zákonem o odpadech, a zvláštními právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí. Úřad dodává, že těmito zvláštními předpisy, na které uvedená vyhláška příkladmo odkazuje, jsou: vodní zákon, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.“</i></p> <p>Z bodu 76:</p> <p><i>„Z výše uvedeného vyplývá, že vzhledem k tomu, že předmětem plnění veřejné zakázky je nakládání s některými nebezpečnými složkami komunálního odpadu (konkrétně předmět plnění viz body 2 a 48 tohoto rozhodnutí), je nutno dodržet rovněž právní předpisy související s ochranou životního prostředí. Úřad dodává, že na požadavek zadavatele na vybavení sběrných nádob záchytnou vanou nebo dvojitým dnem tak, jak byl zadavatelem definován v zadávací dokumentaci lze tedy pohlížet i jako na požadavek, který se týká zvláštních podmínek na plnění veřejné zakázky, a to v oblasti životního prostředí. Zadavatel však stanovil, že uvedený požadavek musí být prokázán i</i></p>
--	--	--	--

			<p>v rámci technických kvalifikačních předpokladů podle 56 odst. 2 písm. h) zákona.“ K bodu 77: „K argumentu navrhovatele, podle něhož žádný právní předpis nestanoví, že nebezpečné odpady mohou být shromažďovány pouze ve sběrných nádobách vybavených dvojitým dnem či záchytnou vanou Úřad uvádí následující. Sběrné nádoby vybavené dvojitým dnem či záchytnou vanou, patří mezi obaly, které jsou certifikovány, a které lze využívat ke sběru, shromažďování a přepravě nebezpečných odpadů. V této souvislosti Úřad poznamenává, že konkrétní vymezení předmětu veřejné zakázky prostřednictvím technických parametrů je v kompetenci zadavatele. V případě, že zadavatel požaduje přepravu nebezpečného odpadu, je přitom pochopitelný požadavek, aby tento odpad byl převážen v bezpečných sběrných nádobách, přičemž nádoby vybavené dvojitým dnem nebo záchytnou vanou lze chápat jako pojistný prvek při havárii a tím i prvkem zvyšujícím bezpečnost nádoby. Úřad tedy konstatuje, že vzhledem k bezpečnosti při nakládání s nebezpečnými odpady a vzhledem k ochraně životního prostředí při realizaci veřejné zakázky, lze požadavek zadavatele na vybavení sběrných nádob dvojitým dnem či záchytnou vanou považovat za opodstatněný. Je zřejmé, že sběrné nádoby takto vybavené jsou z hlediska</p>
--	--	--	---

			<p>bezpečnosti při manipulaci s nebezpečnými odpady a z hlediska ochrany životního prostředí adekvátnější než sběrné nádoby, které dvojitým dnem či záchytnou vanou vybaveny nejsou.</p> <p>Z bodu 78:</p> <p>S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že při vymezení požadavku na vybavení sběrných nádob záchytnou vanou nebo dvojitým dnem, nedošlo ze strany zadavatele k porušení 44 a 56 –d207/2011odst. 7 zákona, neboť z dokumentace o veřejné zakázce srozumitelně vyplývá, že uchazeči měli předložit seznam sběrných nádob, přičemž se jednalo o sběrné nádoby určené k realizaci veřejné zakázky a k zajištění předmětu veřejné zakázky, a tudíž bylo povinností uchazečů předložit seznam sběrných nádob vybavených tak, jak zadavatel požadoval v zadávací dokumentaci.[...]</p>
<p>Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k dotazu ÚOHS-D207/2011/VZ-12349/2011/510/E Ma ze dne 15.08.2011</p>	<p>§ 44 odst. 8 ZVZ</p>	<p>Zadavatel vnesl k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dotaz, zda může v zadávacích podmínkách stanovit požadavek, aby alespoň 10 % z celkového počtu pracovníků dodavatele, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky, pocházelo z řad dlouhodobě nezaměstnaných osob, tj. uchazečů o zaměstnání, kteří byli bezprostředně před započítím plnění veřejné zakázky evidováni úřadem práce po dobu alespoň 5 měsíců.</p>	<p>Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve svém stanovisku k dotazu uvedl, že zadavatel může podle § 44 odst. 8 ZVZ v zadávacích podmínkách uvést též požadavky týkající se zvláštních podmínek na plnění veřejné zakázky, a to zejména v sociální oblasti, v oblasti zaměstnanosti nebo v oblasti životního prostředí. Zákon stanoví obligatorní náležitosti zadávací dokumentace, přičemž zadavatel může v zadávací dokumentaci uvést jakékoliv objektivní, transparentní a nediskriminační požadavky na plnění veřejné zakázky. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatoval, že</p>

			<p>ustanovení § 44 odst. 8 ZVZ dává zadavateli možnost takovou zvláštní podmínku stanovit. Současně upozornil, že je nezbytné, aby taková podmínka zaručovala rovný přístup ke všem potenciálním uchazečům a nebyla teritoriálně omezená. Dále upozornil na možné potíže v souvislosti s kontrolou plnění takové podmínky v průběhu plnění a tedy na nezbytnost zvážit, zda uvedená podmínka bude plnit funkci, která je takovým požadavkem sledována.</p>
<p>Rozhodnutí ÚOHS-S496,497/2011/VZ - 17874/2011/510/Krk ze dne 13.04.2012</p>	<p>§ 77 ZVZ</p>	<p>Výběr dodavatele úklidové služby pro vybrané objekty, areály a pozemky ve vlastnictví Statutárního města Brna, ve správě Odboru správy majetku - k postupu zadavatele v případě mimořádně nízké nabídkové ceny Navrhovatel namítal, že se „v případě nabídky vybraného uchazeče jedná o případ mimořádně nízké nabídkové ceny ve smyslu ustanovení § 77 zákona. V daném případě, však hodnocení nabídkové ceny neobsahuje zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, podle ustanovení § 77 odst. 2 zákona. Chybí též doložení průkazu skutečnosti, že vybranému uchazeči byla poskytnuta veřejná podpora v souladu s právními akty Evropských společenství, ve smyslu ustanovení § 77 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách“.</p>	<p>Shrnutí důležitých bodů rozhodnutí: Z bodu 57: „Na základě výše uvedeného Úřad uvádí, že hodnotící komise postupovala v souladu s ust. § 77 odst. 1 zákona, když si vyžádala od vybraného uchazeče písemné vysvětlení k možné mimořádně nízké nabídkové ceně a po obdržení písemného vysvětlení a následném ústním projednání tohoto písemného vysvětlení s vybraným uchazečem podle § 77 odst. 3 zákona akceptovala vysvětlení vybraného uchazeče s tím, že výše nabídkové ceny vybraného uchazeče je dána jeho zapojením do programu Úřadu práce ve smyslu ust. § 78, § 113 a § 116 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a do dalších projektů, vyhlášených Evropskou unií.“</p>
<p>Rozhodnutí ÚOHS-S12/2013/VZ-11730/2013/521/V</p>	<p>§ 6, 77 ZVZ</p>	<p>Poskytování služeb souvisejících s provozem ubytovacího zařízení ČNB - k námitce navrhovatele stran nerovnosti účastníků zadávacího řízení v důsledku pobírání příspěvku podle § 78 ZoZam (v</p>	<p>Shrnutí důležitých bodů rozhodnutí: Z bodu 54: „Dle názoru Úřadu z příslušných ustanovení zákona o zaměstnanosti, Smlouvy o založení Evropského</p>

<p>Če ze dne 24.6.2013</p>		<p>situaci mimořádně nízké nabídkové ceny) Podle navrhovatele: „vybraný uchazeč nedokázal dostatečně odůvodnit svoji mimořádně nízkou nabídkovou cenu, resp. toto zdůvodnění není v souladu s důvodem uvedeným v § 77 odst. 2 písm. e) zákona, tzn., že poskytování příspěvků na zaměstnávání osob se zdravotním postižením nenaplnuje všechny znaky veřejné podpory poskytnuté v souladu s právními akty Evropské unie.“</p>	<p>společenství a nařízení komise (viz body 33, 34, 38-40 tohoto rozhodnutí) vyplývá, že příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě poskytovaný podle § 78 zákona o zaměstnanosti je poskytován v souladu s právními akty Evropské unie, neboť na něj dopadá obecné nařízení komise o blokových výjimkách, a zaměstnavatel na něj proto při splnění zákonných podmínek vzniká nárok. Z příslušných ustanovení zákona o zaměstnanosti (viz body 35-37 tohoto rozhodnutí) pak dále vyplývá, že zaměstnavatel může na základě dohody s Úřadem práce rovněž získat další příspěvky. Lze v tomto ohledu uzavřít, že zákon zaměstnavateli objektivně umožňuje získání příspěvků (veřejné podpory) na mzdové náklady na zaměstnance, které jsou v souladu s právními akty Evropské unie.“ Z bodu 55: „Objektivní příčiny, jež může vzít hodnotící komise v úvahu jako zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, upravuje ustanovení § 77 odst. 2 zákona, přičemž výčet objektivních příčin uvedený v citovaném ustanovení zákona je pouze demonstrativní. Vzhledem k výše uvedenému tak lze konstatovat, že pokud má vybraný uchazeč možnost uvedené příspěvky (veřejnou podporu) získat a je reálně schopen zadavateli nižší nabídkovou cenu nabídnout a zdůvodnit, jedná se o objektivní příčinu zdůvodňující mimořádně nízkou nabídkovou cenu předvídanou v ustanovení § 77</p>
--------------------------------	--	---	--

			<p>odst. 2 písm. e) zákona, tj. potenciální možnost uchazeče získat veřejnou podporu. Pokud by naopak měla být taková nabídka z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny vyřazena, jak se domnívá navrhovatel, mohlo by tím fakticky dojít k neodůvodněné diskriminaci těch uchazečů, kteří zaměstnávají osoby se zdravotním postižením, a v této souvislosti je jim poskytována podpora, neboť by jejich nabídky byly vyřazovány jako mimořádně nízké, ačkoliv by takoví dodavatelé mohli být reálně schopni veřejnou zakázku za nižší nabídkovou cenu realizovat.“</p>
<p>Rozhodnutí ÚOHS- R226/2014/VZ- 22995/2015/321/B Ry ze dne 14.08. 2015</p>	<p>§ 77 ZVZ</p>	<p>Správa, úklid a ostraha nemovitostí RRTV Praha - k námitce navrhovatele stran nedostatečného prokázání příspěvku podle § 78, § 113 a § 116 ZoZam v rámci zdůvodňování mimořádně nízké nabídkové ceny Podle navrhovatele „měl zadavatel po vybraném uchazeči požadovat prokázání možnosti získat veřejnou podporu na danou veřejnou zakázku v konkrétním časovém úseku a současně odkázal na ustanovení § 101 zákona, kde je k prokázání způsobilosti dodavatele pro uplatnění zvýhodnění požadováno potvrzení místně příslušné krajské pobočky Úřadu práce. Podle navrhovatele tak zadavatel porušil ust. § 77 odst. 2 zákona, neboť se spokojil s pouhým odkazem vybraného uchazeče na ustanovení zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů“.</p>	<p>Shrnutí důležitých bodů rozhodnutí: Z bodu 33: „[...] Nelze totiž po uchazeči o veřejnou zakázku požadovat předložení jakéhokoliv důkazu, který by prokazoval, že pokud získá veřejnou zakázku, bude pobírat veřejnou podporu, neboť jde o nejisté budoucí skutečnosti, které ani z logiky věci nemohou být prokázány. Z uvedeného vyplývá, že není možné po uchazeči o veřejnou zakázku žádat prokázání skutečností, které by mohly nastat až v budoucnosti, o to víc za situace, kdy to zda tyto skutečnosti nastanou, nezávisí na vůli uchazeče o veřejnou zakázku.“</p>